

[Arne Melchior]

Men en hovedidé bag planen er jo, at Danmark skulle have det højeste skattetryk i verden. Det vil jeg tillade mig at beskæftige mig med et øjeblik. Er det rigtigt, eller er det en myte? Er det ikke bare en statistisk størrelse, som man ikke kan tro på, ligesom den med at Danmark har den højeste selvmordsprocent i verden, hvad vi slet ikke har, vi har bare den mest ærlige registrering.

Må jeg citere fra skatte- og afgiftsministerens redegørelse af april 1989, siderne 77-78? Der siger skatteministeren prisværdig ærligt:

»Det er overordentlig vanskeligt at foretage meningsfulde internationale sammenligninger af skatte trykket.«

På næste side skriver skatteministeren:

»Hvis der tages hensyn til fradrag, f.eks. rentefradrag, betaler den danske industriarbejder i gennemsnit en lavere andel af sin indkomst i skat. Internationale sammenligninger er på dette område meget vanskelige, fordi man i mange lande ikke har oplysninger om gennemsnitsarbejderens ligningsmæssige fradrag. Dette skyldes bl.a., at sådanne fradrag i mange lande ikke findes eller er helt ubetydelige.«

Videre citat:

»Sociale ordninger kan finansieres på forskellige måder. I Danmark foregår dette primært via indkomstskatten, medens det i andre lande primært sker ved sociale bidrag fra såvel arbejdstager som arbejdsgiver.«

Så svært er det, siger skatteministeren selv. Og i en af hans tabeller, nemlig nr. 16, ser det ud til, at Danmark er nr. 3 og ikke nr. 1 i skatte tryk. Overgået er vi af Sverige og Holland, og lige i hælene på os er Norge og Tyskland. Så svært og så indviklet er det faktisk. Så jeg tror ikke, man skal slå om sig med disse totalstørrelser, som er med til at trykke folks humør ned og give dem det indtryk, at vi har det vældig elendigt, skønt det modsatte vistnok er mere sandt.

Men vi kiggede jo i glaskuglen. Mener regeringen også, at et lavere lønpres og derved bedre konkurrencevilkår vil kunne opnås via skattelettelser? Det vil jeg ikke bestride, men man glemmer jo så i samme moment at sige, at den merbetaling til ledighedsforsikringen, som samtidig skal opkræves, vil have modsat virkning og føre til øget lønpres. Derfor tror jeg altså også her, at denne spådomskunst ikke rigtig er holdbar.

Et enkelt ord om den kollektive trafik. Som sagt vil man altså oven i verdens højeste – efter Sovjetunionen – bilbeskatning yderligere lægge afgifter, højere vægtafgift og straf for at køre på motorvej med større uheldsfrekvens til følge. Det betragter vi som en dårlig vittighed. Det er forfølgelse af den individuelle trafik.

Samtidig er det meningen, at den kollektive trafik skal bombes ned. Efter trafikministerens udsagn forleden dag vil man – og det er altså en konservativ trafikminister, der siger dette – sende flere fra den individuelle trafik over i den kollektive trafik. Vil man beskære DSB's muligheder så skarpt, at der ikke vil være mulighed for at anskaffe nye S-togsvogne i de næste 5 år, at færgerne skal sælges, og at togene ikke kan forbedres og nyanskaffes? Det hænger ikke sammen, det lyder noget i retning af: Bliv hellere hjemme, borgere, hvad skal I egentlig ud på gader og stræder for, bliv hjemme, tag jer en slummer, og kig lidt på fjernsynet, lad være at ulejlige regeringen og hinanden med at løbe hjemmefra.

Det kan da ikke være meningen, det modsatte er jo rigtigt. Jo mere vi kommer ud at løbe, jo mere slanke bliver vi, og jo mere kan vi nå at gøre en indsats til eget og samfundets fromme.

Ét resultat blev opnået i det forgangne år, indrømmet, et stort og vigtigt resultat, det var forsvarsforliget. Det var så til gengæld efter CD's mening et dårligt resultat. CD står uden for dette forsvarsforlig, men det skal være sagt klart, at vi ønsker stabilitet og ikke turbulens omkring forsvaret, og derfor laver vi ikke mere støj om det, end vi gør. Vi vil gerne have, det skal gå forsvaret godt, og at Danmark skal være en troværdig partner i NATO.

Lad mig slutte, hvis jeg har 2 minutter endnu, med at sige noget om udenrigspolitikken, som denne forespørgsel jo også handler om. Fra Østersøen og til Beringstrædet er der turbulens, uro, eventuelle omvæltninger. Ingen kan vide, hvordan det går videre. I Polen syder og bobler det, i Baltikum ligeså, i Sovjetunionen, i Kina, og indimellem disse områder ligger den muslimske verden, hvor fundamentalisterne forsøger at lave om på deres orden og på verdensordenen.

Jeg har netop været i Sovjetunionen og er kommet hjem, splittet mellem tre følelser: 1) Sorg, medfølelse, bedrøvelse over, hvor ringe sovjetborgere i Moskva, som jo ellers er et af ri-